

Evaluaace v mateřských školách

Zora Syslová

3. Cíle a kritéria vlastního hodnocení

- ❖ získat spolehlivou zpětnou vazbu
- ❖ změnit věci, které nefungují
- ❖ efektivně plánovat, zvyšovat kvalitu

Znaky kvalitní školy:

- společné stanovení a **sdílení cílů školy**, jejich konkretizace;
- **participativní styl** řízení, podpora spolupráce mezi učiteli;
- důraz na průběžnou **autoevaluaci** školy na základě jasných kritérií, přijetí odpovědnosti za výsledky vzdělávání;
- budování kvalitního učitelského sboru – motivující a oceňující **profesní růst**;
- **otevřenost školy** vůči rodičům a dalším partnerům;
- formulace cílů vzdělávání s důrazem na vyvážený rozvoj osobnosti dítěte, **prokazatelně směřující k rozvoji kompetencí**;
- **pozitivní nedirektivní** přístup k dítěti;
- konstruktivistické pojetí výuky – učitel nepředává hotové poznatky, dává přednost **kooperativním formám učení** atd.

Cíle vlastního hodnocení

Oblast – podoblast:

Podmínky - věcné prostředí

Cíle vlastního hodnocení:

Sledovat, zda prostředí podporuje děti ve spontánní realizaci jejich zájmů a momentálních nápadů.

Kritéria

(jako určitá měřítka, k nimž se hodnocení vztahuje) zásadně odlišují subjektivní hodnocení od evaluace. Pomáhají hodnotit sledované jevy podle určitých znaků kvality, nikoli podle zkušeností, postojů.

Indikátor

- nebo-li ukazatel kvality. *„Pro přesnější a spolehlivější zjištění může být užitečné tato kritéria více konkretizovat, popř. je rozpracovat do podoby konkrétních ukazatelů (indikátorů)“*. Kritérium je vnímáno jako měřítko, které určuje žádoucí stav. Indikátor popisuje konkrétní projevy, specifikuje podrobnější rysy a vlastnosti daného kritéria. Někteří autoři (Vašátková, 2006; Hausenblas, 2008) označují indikátory jako „vodítka“, díky nimž můžeme prokázat úroveň kvality sledovaného jevu.

(SMOLÍKOVÁ, 2008, s. 10)

Kritérium

Hračky a pomůcky jsou uloženy viditelně, aby si je mohly děti samy brát.

Indikátory

Hračky a pomůcky jsou rozmístěny v otevřených policích do výšky dětských očí.

Děti se nemusí učitelky ptát, zda si mohou hračku půjčit. Týká se to všech hraček i pomůcek, tzn. i výtvarného materiálu (barvy, plastelína, nůžky), náčiní a nářadí pro cvičení apod.